ANUL XII No. 1505 — 4 PAGINI 3 LEI — Joi 8 Noembrie 1934

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe șase luni 500
Instituțiuni, Cluburi și Proprietari 2000

MARE COTIDIAN SPORTIV
Birourile : STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREȘTI.
Fondatori: E. EMILIAN și E. MUNTEANU — Director: AL. MUNTEANU — Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE

PUBLICITATEA DUPA TARIF
Telefon { Direcție 3.26.60 / Administrație 3.26.60 / Redacție și Provincie 3.26.69

Explicația unei inferiorități

In atletism ca și în tennis, în natație ca și în canotaj, rezultatele obținute de reprezentanții noștri, atunci când au avut ocazia să se întâlnească cu echipele străine, nu au avut darul să ne mulțumească.

S'a căutat a se da fel și fel de explicații acestei inferiorități care se poate îndeosebi remarca, în sporturile atletice, de esență individuală.

Acuzând, prea puțini însă s'au gândit la pregătirea fizică, care de fapt stă la baza inferiorității reprezentanților noștri.

Ceea ce mai lipsește sportului nostru și constitue o forță la alte națiuni, este acea conducere unitară, greu poate de realizat, dar în nici un caz imposibil de înfăptuit.

In ultimul timp s'au creiat în România numeroase Instituții cu scop de educare a tineretului și totuși guvernanții noștri nu au acordat educației fizice atenția cuvenită, deși aceasta face parte integrală din educația generală.

Trebue să se înțeleagă că sporturile sunt consecința logică a unei educații fizice bine aplicată și nicidecum o sursă de câștig. Comercializarea sportului nu se obține decât cu prețul sănătății, și nu aceasta trebue să fie scopul spre care tind eforturile celor care au misiunea de a orienta tineretul spre stadioane, spre viața în aer liber.

Problema se poate rezolva începând cu școala.

Toată lumea a ajuns la concluzia că această activitate în aer liber trebue începută cu copilul.

Pentru acest motiv, Statul va trebui să încurajeze desvoltarea exercițiilor fizice, dând posibilitatea tinerilor de a avea mijloace materiale cu care să-și organizeze această activitate.

A ajuns poate banal acest refren, dar atâta timp cât educația fizică nu va fi organizată metodic și condusă de adevărați educatori, înzestrați cu idealism și competență, vom fi mereu martorii acelorași rezultate.

Chiar dacă unele fenomene vor figura onorabil, aceasta nu va putea să dovedească ceva.

Nici un rezultat onorabil nu va putea fi obținut, atâta timp cât forțele vor fi dispersate și eforturile cari se fac pe tărâmul educației fizice, nu vor fi încurajate și sprijinite efectiv de Stat.

Conducătorii responsabili din acest stat trebue să înțeleagă că educația fizică pentru a deveni o realitate nu are nevoie nici de atâtea oficii și comisii, (deoarece toate s'au dovedit a avea același scop), nici de personagii cari erijându-se în specialiști se împopoțonează cu zeci de titluri și decorații.

Educația fizică și cu ea cea sportivă, are nevoie în schimb de entuziaști, de buni organizatori, de oameni competinți și mai ales modești și de un sprijin la timp din partea Statului.

In măsura în care acest deziderat va fi împlinit, în aceeași măsură sporturile și educația fizică nu vor mai fi preocuparea unei categorii, ci o problemă de stat, privind națiunea.

C. MORȚUN

Peter Farmer a fost angajat
dar nu i se poate găsi utilizare
Un contract prematur cu un factor inoperant

Sosirea lui Peter Farmer este iminentă. Așa cel puțin ne asigură persoane autorizate din conducerea F.R.F.A. Când va sosi nu se știe

In legătură cu apropiata, sau îndepărtata, sosire a lui Peter Farmer, cercurile noastre oficiale fac preparative, se schițează — ni se spune — planurile de bătaie pe cari ar trebui să le urmărească faimosu antrenor, pentruca aportul care se așteaptă dela el să fie cât mai eficace și mai neîntârziat.

*

S'au spus atâtea despre Farmer. i s'au pus în sarcină realizări atât de grandioase, încât am fost și noi printre aceia care am privit ideea angajării sale, ca pe un factor care va contribui la desvoltarea footballului românesc. Și printre cei cari am cerut angajarea lui cât mai grabnică.

Astăzi, o spunem din capul locului, nu vedem nici o utilitate în aducerea lui Farmer în București.

A intervenit ceva care să explice metamorfozarea entuziasmului de până mai eri, în rezerva noastră de astăzi? S'ar părea la prima privire, că nu. Lucrurile s'au scurs normal, tratativele s'au purtat în acelaș ritm anemiat în care au fost concepute.

Cu toate acestea, ceva s'a petecut totuși. Au fost făcute publice intențiunile federale în ce privește rolul lui Peter Farmer. VA FORMA ȘI CONDUCE O ȘCOALA DE ANTRENORI. Atât. La atât se va rezuma întreaga activitate a sosianului.

Cu alte cuvinte, ajuns la București Farmer va primi în seamă un număr oarecare de foști sau actuali jucători, pe cari îi va iniția în tainele meseriei sale. Este, evident, un proect frumos. Un proect dela care viitorul va avea uult de câștigat. Merită el însă întreaga agitație care s'a creiat în jurul său? Merită el ședințele pe cari biroul federal i le-a închinat global în repetate rânduri? Merită chiar, cei 12.000 lei și celelalte pe cari federația le-a asigurat pe termen de doi ani?

*

O școală de antrenori e un lucru sănătos și de multă utilitate pentru footballul românesc. Dar este aceasta tot ce-i lipsește acestui sport la noi?

Când feăcrația a luat inițiativa angajării unui antrenor, altele erau necesitățile cari se vroiau acoperite de acest deziderat. Acum, se constată că aportul pe care ni-l poate aduce Farmer nu este decât formarea de antrenori autohtoni.

E prea puțin pentru bătaia de cap pe care a furnizat-o angajarea lui. E o deziluzie.

Toate grupările noastre fruntașe, mai mult, chiar cele de mâna doua au antrenori. Lipsa de antrenori nu este cu alte cuvinte deloc resimțită în Ardeal și foarte puțin în vechiul regat.

Or Farmer, — asta se știe — va fi numai la dispoziția federației. Pentru ce? pentru școala de antrenori? Pentru încă o categorie de șomeuri sau de lipitori ale cluburilor?

Rostul unui antrenor federal este altul. In Italia, antrenorul federal se ocupă exclusiv de «team»-ul național, pe care-l are permanent sub ochi Dar în Italia acest veșnic control al team-ului național este posibil, de vreme ce unsprezecele reprezentativ este alcătuit din elementele a două sau trei cluburi din aceiași regiune.

La noi, echipa națională departe de a fi fixă, este răzlețită prin toate colțurile țării. Antrenorul n'o poate supraveghea. N'o poate reuni de îndată ce este nevoie de o astfel de concentrare.

Cei cari au preconizat ideea antrenorului federal, l-au văzut stând la București, având în jurul său 20-30 jucători în majoritate bucureșteni, din care ar alege echipa națională.

ERAU ORBIȚI DE MOMENTUL VENUSULUI

Care, — noi am prevăzut-o — s'a dovedit un foc de paie. Astăzi nimeni n'ar mai îndrăzni să susțină că Venus este scheletul echipei naționale sau Bucureștii, centrul footballuluiromânesc. Clasamentul diviziei naționale este concludent în această privință.

Și atunci ce te faci cu antrenorul? Il abonezi la C. F. R și-l trimiți să se plimbe în țară? Nu. Il faci directorul unei școli de antrenori...

Iată așadar cum angajarea lui Peter Farmer, de cre s'au legat atâtea perspective, se dovedește prematură și inutilă.

i. v.

COTIDIANE

După ce au suferit la Oradea o înfrângere cu 4:0, juventiștii s'au reîntors — necăjit — în Capitală. Un conducător al lor, care a fost la Oradea, a declarat că «echipa noastră a jucat foarte slab»..

Cași cum rezultatul nu spune acelaș lucru.

*

Arbitrul, arbitrul, arbitrul!

Eterna poveste, cheia tuturor succeselor și insuccelor unei echipe, e tapul ispășitor.

După matchul C. F .R.—GLORIA, arbitrul acestei partide, conform obiceiului, a fost și el transformat în acarul Ion Păun. Natural de către echipa învinsă. Sau mai bine zis, de unul din însoțitorii feroviarilor.

Revenit în Capitală, acesta nici n'a apucat să coboare bine din tren, și a și început să se tânguiască de marea nenorocire ce i-a lovit din cauza arbitrului, care a acordat adversarului un penalty, fiind terorizat de public.

Cum știm că deobiceiu în materie de arbitraj totul se denaturează și că toată lumea aruncă vina pe bieții arbitri, ne-am adresat telefonic arbitrului asupra căruia planează grava acuzație de «terorizat».

— *«Allo! Domuul Milivoi?»*

— *«Da, în persoană!»*

— *«Ce-i cu d-ta? Ai fost terorizat?»*

— *«De cine?»*

— *«De public!»*

— *«Ași Dimpotrivă, publicul m'a ajutat foarte mult să arbitrez corect, atrăgându-mi atenția asupra unui penalty!»*

— *«Dar publicul e pasionat, și deci nu poate fi obicetiv-»*

— *«Pardon, pardon! Vox populi, vox Dei!»*

In urma acestui răspuns, credem că și C. F. R-iștii vor fi mulțumiți, pentrucă Dumnezeu nu minte. Deci penalty-ul era penalty.

*

La Simeria, s'a disputat matchul C. F. R.—Vitrometan. Deși interzis de primarul orașului, matchul s'a terminat cu scorul de 13—0 în favoarea C. F. R.-iștilor.

Această bizară coincidență, a fost lămurită de unul din înaintașii C. F. R.-ului, care explică astfel cazul:

«Când am auzit că matchul e interzis de primar, am început să ne grăbim cu marcarea goalurilor: «hai mai iute că vine primarul, hai mai iute că vine primarul».

Ce-ar fi dacă și primarul Capitalei ar interzice matchurile de football? N'ar mai exista matchuri nule.

Pregătirea olympiadei dela Berlin
Cum, când și cu cât se vor vinde biletele de participare la olympiadă

BERLIN, 5 (Intersport) — Pregătirile în vederea Olympiadei din 1936 decurg într'un tempo din ce în ce mai accentuat.

Pregătirile technice sunt, deacum terminate.

Comitetul organizator se ocupă în momentul de față de amănuntele de administrare ale grandioasei competițiuni care se va desfășura la Berlin, în vara anului 1936.

LOCAȚIUNEA BILETELOR

Preocupările unanime ale organizatorilor sunt îndreptate asupra locațiunii biletelor.

Pentru toate manifestările celei de a 9-a olympiade, care se va desfășura între 1 și 16 August 1936, au fost prevăzute bilete cu locuri fixe și locuri în picioare. Pe de altă parte, se va face o demarcație între biletele simple (valabile pentru o zi și o singură manifestație sportivă) și cărțile de intrare permanente (valabile pentru toate zilele ale unei ramure de sport) și, pe deasupra, «pașapoartele olympice», cari vor fi utilizabile la toate manifestările sportive, începând cu serbările înagurale și sfârșind cu cele de închidere.

CAND INCEPE VANZAREA

Vânzarea acestor pașapoarte olympice va începe la 1 Ianuarie 1935. Locațiunea celorlalte genuri de bilete va fi deschisă la 1 Iulie 1935.

Comitetul organizator a stabilit următorul tablou de prețuri ale biletelor vândute înainte de olympiadă:

PAȘAPOARTE

Locuri fixe 2: 4000 lei; locuri fixe rangul II: 2400 lei; locuri fixe, rangul III: 1600 lei.

CĂRȚI PERMANENTE:

Atletism: R. I: 1600 lei; R. II: 1200 lei; R. III: 800 lei.
Natație: R. I: 1600 lei; R. II: 1200 lei; R. III: 800 lei.
Box: R. I: 1600 lei; R. II: 1200 lei; R. III: 800 lei.
Scrimă: R. I: 1400 lei.
Canotaj: R. I: 1400 lei; R. II: 800 lei.
Football: R. I: 1200 lei; R. II: 800 lei; R. III: 600 lei.
Hockey: R. I: 1000 lei.

BILETE SIMPLE

In zilele principale și la finale: 400 lei; 240 lei; 160 lei.

In celelalte zile: 240 lei; 160 lei; 80 lei.

LOCURILE IN PICIOARE

Locurile în picioare sunt vândute cu 80 lei pentru zilele principale și pentru finale și cu 40 lei pentru celelalte zile.

Biroul de vânzare își rezervă însă dreptul de a mări prețurile.

Pentru pentathlonul modern, ciclism, tir, yachting, gimnastică, polo, basket ball și equitație, nu există cărți permanente. In ce privește acestea, ele asigură o reducere de 25 la sută.

Dat fiind că numărul pașapoartelor și cărților permanente este limitat, comitetul organizator își rezervă dreptul de a suspenda în orice minut vânzarea lor.

Comenzile pot fi făcute prin agențiile de voiaj, cari vor fi anunțate la timp.

Al. Brown vine în București
dar la varieteu

D. Aurel Iorgulescu a primit din Tunis o scrisoare dela Al.Brown campionul mondial la categoria cocoș prin care acesta își oferă serviciile pentru programul de varieteu al cabaretului d-sale.

Brown cere un contract pe 15 zile cu onorariu de 20000 fr. pe zi

El va participa la numărul din program cu șansonete și exhibiții de box.

D. Iorgulescu i-a răspuns.

Brown va fi așa dar în orice caz oaspetele Capitalei.

In jurul campionatelor regionale de box ale amatorilor
Cum s'a ajuns la situația de azi

Peste competițiunile oficiale de box amator ale regiunii Muntenia, au trecut destui ani pentru a putea pretinde ca aceste întreceri să se bucure, cel puțin din punct de vedere calitativ, de mai multă considerație.

Imi amintesc de campionatele anilor 1922 și 1923, când o mână de oameni lucrau din răsputeri pentru consolidarea unui sport care nu-și dăduse încă examenul de consacrare.

S'a constatat ulterior că munca lor nu a fost zadarnică, din frământările de acum 11—12 ani născându-se starea prosperă caracterizată prin rapida ascensiune a unor elemente de talia lui Dan Chirilă, Umberto Lancia, Moți Spakow, Lucian Popescu și alții.

O EPOCA PROSPERA

In anii cari au urmat primelor campionate regionale și naționale, boxul indigen a făcut pași gigantici spre progres, izbutind să se impună până la cucerirea a două titluri europene de către Lucian Popescu.

Pare-se însă că epoca de confirmare a fostului campion european a corespuns ultimei pleiade de elemente de clasă ridicată.

Un Nelu Oprescu, astăzi decăzut în oarecare măsură, un Gheorghe Axioti, rău condus înainte de a deveni stea de prima mărime, un Mielu Doculescu, Vasile Stoian, Gheorghe Covaci, etc., boxeuri încă în plină formă astăzi, sunt produșii unei munci îndelungate și pricepută.

Exista desigur, în timpurile de pregătire a celora cari au strălucit sau strălucesc încă, mai multă dragoste pentru sport și, mai ales o cconvingere fermă completată de o bunăvoință prevestitoare a succeselor de mai târziu.

Porniți dela ideia sănătoasă de a încuraja amatorismul spre a asigura descoperirea de buni profesioniști, promotorii de altă dată, au încurajat cât le-a stat în putință activitatea lor și au realizat lucruri frumoase.

Astăzi, situația este cu totul alta. Lupta loială de acum câțiva ani s'a transformat în dispute de culise cari, în general, au dat rezultate dezastruoase, încurajate de multe ori de suporteuri lipsiți de convingere și animați de porniri pătimașe.

PUBLICUL A COLABORAT LA INTRONAREA ACTUALEI SITUAȚII

Este în afară de orice îndoială că publicul, care altădată urmărea matchurile amatoare și profesioniste din pură pornire sportivă, s'a schimbat.

Promotorii noștri, în dorința de a promova sportul până la înălțmea celei mai ridicate clase internaționale, au făcut reale scarificii în decursul anilor, dar la un moment dat s'au văzut în imposibilitate de a-și prelungi eforturile, mulțumindu-se să încerce menținerea pe poziții, prin organizări destul de bune, dar nu la nivelul celora cari au prilejuit evoluția pe ringul nostru a lui Marcel Thil, sau altei vedete de prima mărime.

Publicul nu a înțeles să meargă în pasul vremii și pretextând că prețurile de intrare sunt prea ridicate, s'a depărtat de box.

Aceasta fiind situația, este normal ca boxul profesionist să piardă teren, mai ales că la toate inconvenientele se mai adaugă și acela de a nu avea în București un local menit să satisfacă exigențele unor reuniuni mai răsărite.

DAR AMATORII?

Dar dacă boxul profesionist a început să decadă, se putea face ceva pentru menținerea interesului sportiv. prin consolidarea amatorismului. Știut fiind că fără amatori buni nu se pot creia profesioniști de valoare, unele grupări au încercat să forțeze producerea revirimentului mult dorit, organizând reuniuni amatoare, deseori deficitare.

Asistența a fost la început suficient de numeroasă, dar încetul cu încetul și aceste reuniuni au pierdut teren, pentruca în ultimul timp să nu mai atragă decât pe pasionații incorigibili, din păcate prea puțini numeroși la noi.

CAMPIONATELE REGIONALE ȘI NAȚIONALE

După unii și după noi, campionatele regionale și naționale de box amator erau competițiunile indicate să contribue la consolidarea boxului în general. Acest lucru nu s'a întâmplat din motive lesne de înțeles.

Principala cauză a acestei situații stă în faptul că o bună parte din maeștrii noștri, chiar dintre cei cu reputație bine stabilită, prezintă în competițiunile oficiale, oameni nu destul de bine pregătiți technicește și de multe ori lipsiți de vlaga necesară străbaterii celor 3 reprize de

(Citiți continuare în pagina 2-a)

Dela 2 la 200 km. pe oră

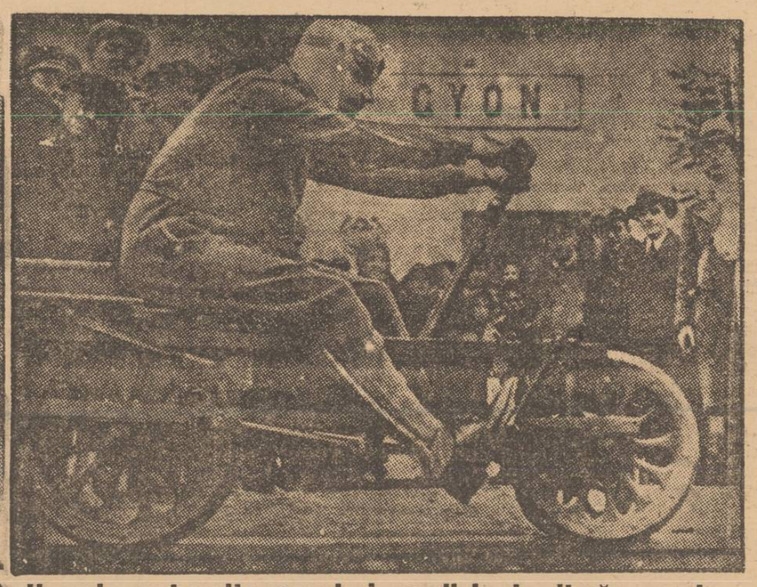

Se știe că marele automobilist Caracciola a bătut la Gyon, în Ungaria, mai multe recorduri mondiale de viteză pe un km. și o milă. Iată mai sus două fotografii luate la Gyon, în care Caracciola este văzut activând un vehicul antic rulând pe șine (sus) și surâzând în fața obiectivului după ce a bătut recordul millei (jos).